

२कथने न० । अतिमितभक्तचलनस्तेदाशुनिपातजल्पना-
द्यानिः ॥ ६० सं० ३६ अ० ।

जल्पाक लि० जल्प-पाक । १वाचाले बहुकृतचितवादिनि
अमरः । २कथकमाले च स्त्रियां पित्वात् ङीप् । “जल्पा-
कीभिः महाशीनः स्त्रीभिः प्रजविना त्वया” भट्टिः ।

जल्पित लि० जल्प-कर्मणि क्त । १कथिते अमरः भावे क्त ।
२कथने न० ।

जल्हु पु० दह-वा० क्त ङीप् । १अनौ “न पाप्रासो मनामहे
नावायसौ न जल्हवः” अ० ८।५।१।१। “न जल्हवः
अमग्नयः” भा० ।

जद पु० सौ० जु-भावे अप् । १वेगे । “जवेन पीडादुदतिव-
दध्युतः” “जवेन कराठं सभयाः प्रमेदिरे” माघः ।
“जवेऽपि मानेऽपि च पौरुषाधिकम्” नैप० । कर्त्तरि
अच् । २तद्वति लि० अमरः ।

जवन न० जु-भावे ल्युट् । १वेगे अमरः । “तं मन्ये मेघपुष्पस्य
जवने सङ्घं हयम्” भा० वि० ४५ अ० । कर्त्तरि ल्यु । २जव-
युक्ते लि० “आरुह्य जवनान्मान् नियन्तुसपचक्रमे”
हरिवं० १।७ अ० । ततः दृढाभावे इमनिच् । ३जवनिमन्
जवे पु० । ४वेगयुक्ते देशभेदे पारस्यदेशे च हेमच० । सो-
ऽभिजनोऽस्य अच् । ५जावन तद्देशवाशिनि लि० बहुल्ये
अणो लुक् । ६तद्देशवासिषु व० व० । ७स्त्रीकाराभ्यगे
द्वोटकमाले च पुंस्त्री राजनि० । ८स्त्रीजतिभेदे यव-
नजातौ पुंस्त्री स्त्रियां जातित्वात् ङीप् । “जवनी नव-
नीत कोमलाङ्गी शयनीये यदि नीयते कथञ्चित्”
उद्भटः । रघुनन्दनमतेऽयं तालव्यादिः । जवनदेशभव-
त्वादस्य तथात्वम् ।

जवनाल न० जवनायालति धर्माप्नोति अल-अच् । (जनार)
फलभेदे । “जवनालं स्मृतं स्वादु शीतं वायुकरं मतम् ।
कफपित्तविनाशि स्यात्” राजवल्लभः ।

जवनिका स्त्री सौ० जु-करणे ल्युट् संज्ञायां कन् । (कानात्)
(चिक) प्रभृतौ व्यघायकवस्त्रादौ अमरः । “रेजु-
जवनिकाक्षेपैः सपक्षा इव खे नगाः” हरिवं० ८६ अ० ।
“सतां जवनिकानिकामघुस्त्रिनाम्” माघः ।

जवनी स्त्री जु-करणे ल्युट् ङीप् । (कानात्) १जवनिका-
याम् २शोषभेदे च हेमच० । ३जवनातिस्त्रियाञ्च ।

जवस् पु० सौ० जु-अक्षन् । १वेगे । “आ श्येनस्य जवसा”
अ० १।८।१।१। “जवसा वेगेन” भा० ।

जवस न० सौ० जु-कर्मणि अघच् । घासे शब्दरत्ना० ।

जवा स्त्री सौ० जु-अच् । १खनामख्याते इत्ये अमरः । “जवा
कटूष्णेन्द्रलुपनायकत् भिषकां मता । विश्वार्द्धिजिह्वे-
निका सूर्यस्याराधने हिता” राजव० । पाठला० पुष्पे-
ऽपि स्त्री २वरुणो गरुडभ्राता जवापुष्पसमप्रभः” हरिवं०
२२७ अ० । “जवाकुसुमसङ्कायं काश्यपेयं महाद्यु-
तिसु” सूर्यनर्तिसन्तः । “मारिजातवनैश्चैव जवाशोक-
वनैस्तथा भा० व० २१० अ० ।

जवादि न० जवादि नीरसं क्षिम्बनीयत् पिङ्गं सुगन्धिदम् ।
चातमे बहुलामोदं राधां योग्यञ्च तन्मतम्” इत्युक्तवचने
मृगधर्मजाते जलिमे गन्धद्रव्यभेदे राजनि० ।

जवाधिक पु० जवेभाधिकः । १अधिकजवयुक्तेऽप्ये अमरः ।
२अधिकवेगयुक्ते लि० ।

जविन् लि० जव+अङ्घ्र्यर्थे इनि । १वेगयुक्ते हेमच० । “सम-
कावभिषुं क्षिप्रमानोयान्यो जवी नरः” याज्ञ० । स्त्रियां
ङीप् । “अजवसो जविनीभिर्विदधन्” अ० २।१५।६ ।

जविन पु० जव-वा० इनन् । कोमलदृष्टे राजनि० ।

जवीयस् लि० अतिशयेन जवमान् रंयन्तु यतोर्लुक् । अति-
शयितवेगयुक्ते “अनेकेदेकं अमसो जवीयो नैनहेवा आ-
प्रवन् मार्षत्” यजु० ४०।३। स्त्रियां ङीप् । इडन् जवि-
नोऽप्यल । “अतस्य न्यमन्ये मनसा जविना” अ० ४।२।१।

जष वधे आ० उभ० सक० सेट् । जषति ते अजाषीत्-अज-
षीत् अजषिष्ट । अजाष जषतुः जषे ।

जस मोक्षणे दिवा० पर० सक० सेट् । जसति हरित् अज-
सत् अजासीत् अजसीत् अजास जसतुः अजसम् ।

उदित् जसित्वा जस्ता । जस्तः । [ते अजीजसत् व ।

जस उधे अनादरे च चुरा० उभ० सक० सेट् । जसयति
उद्+हिंसने । एतद्योगे कर्मणि षष्ठी । “निजौजसो-
ज्जासमितं जगद्गुहाम्” माघः । “हृत्वा नाथस्य
वैदेहि ! मन्योदज्जासयात्मनः” भट्टिः ।

जस गतौ निघण्टुः आ० पर० सक० सेट् । जसति अजा-
(ज)सीत् । जसित्वाङ्ने उपस्ये च सम्भवः । जसुरिः ।
जस रक्षणे चु० उभ० सक० सेट् इदिच् । जंसयति ते अज-
जंसत् त ।

जसु पु० जस-उन् । आधुषे “यदा बलस्य पीयतो जसुम्”
अ० १०।६।८।६ । “जसुमाधुषम्” भा० ।

जसुरि पु० जस-उरिन् । १वज्रे उज्ज्वलदन्तः २ध्यायिते लि० “वि-
वा जानाति जसुरिम्” अ० ५।६।१।७ । “जसुरिं व्यधितम्”
“जसिताङ्गकस्योपचयकम्मा वा” भा० १८ उपपद्ययुक्ते च ।